

10. Sérstakar ályktanir.

Þingið samþykkti nokkrar ályktanir um sérstök mál.

Ályktun (nr. 1) er hvatning til stjórnarnefndar stofnunarinnar um að taka upp setningu reglna til öryggis því, að aðildarríkin sendi fullskipaðar sendinefndir til þinga.

Ályktana nr. 2 og 3 hefur verið getið hér að framan.

Ályktun (nr. 4) um samsetningu hinnar föstu siglingamálanefndar gengur meðal annars út á það, að stjórninni beri að athuga, hvort ekki væri rétt að breyta skipun nefndarinnar þannig, að í henni taki einnig sæti fulltrúar ríkisstjórna. Tillaga til þessarar ályktunar kom frá fulltrúum verkamanna. Atvinnurekendur voru mjög á móti þessari tillögu, og á tímabili hótuðu báðir aðilar að nefna ekki fulltrúa í nefndina, nema sjónarmið þeirra væru tekin til greina.

Annað atriði ályktunarinnar var þess efnis, að fjölga bæri nefndarmönnum frá hvorum flokki úr 9 í 12.

Ályktun (nr. 5) um lífsöryggi sjómanna er þess efnis, að lagt var til, að fulltrúar frá Siglingamálanefndinni skyldu boðaðir á væntanlegt þing um lífsöryggi sjómanna.

Ályktun (nr. 6) um fullgildingu samþykktar er ætlað að vekja athygli aðildarríkjanna á mikilvægi þess, að samþykktir þær, sem gerðar eru á þingum stofnunarinnar, séu fljótlega fullgiltar, svo að ákvæði samþykktarinnar komi sem fyrst til framkvæmda.

Ályktun (nr. 7) um að taka skuli til sérstakrar athugunar bótakröfur sjómanna, er voru á kaupskipum Bandamanna í síðustu heimsstyrjöld.

Í ályktun (nr. 8) um framtíð siglingamálaeildar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar felst ábending um, að rannsaka beri launakjör, atvinnuskilyrði og félagsmál fiskimanna, í því skyni að athugaðir verði möguleikarnir á því, að samin verði alþjóðleg réttindaskrá fiskimanna á sama hátt og fyrir farmenn.

Ályktun (nr. 9) um velferð sjómanna í höfnum var borin fram af sænsku stjórnarfulltrúunum og gekk út á, að skrifstofan skyldi rannsaka áhrif álitserðar frá 1936 um þetta mál og hversu mætti efla velferð sjómanna í höfnum með samvinnu ríkja milli.

Brezki verkamannafulltrúinn bar fram fyrir hönd verkamanna frumvarp að ályktun um stofnun alþjóðlegrar stjórnar siglingamála.

Þessi ráðgerða stofnun átti m. a. að skipta skipastóli heimsins eftir þörf hinna ýmsu landa og fyrra framlagi þeirra í siglingamálum. Með þessu átti að koma í veg fyrir óskipulagða aukningu skipaflota þjóðanna og samkeppni þeirra milli. Ýmsar aðrar framkvæmdir skyldi og fela þessari stofnun til að koma í veg fyrir brot á alþjóðareglum um lágmarksákvæði varðandi sjómenn.

Eftir tillögu norsku stjórnarfulltrúanna, sem byggð er á því, að norska stjórnin hefði ekki haft tækifæri til að kynna sér þetta mál og taka afstöðu til þess, var þessi tillaga tekin af dagskrá.

Fylgiskjöl.

SAMÞYKKTIR OG ÁLITSGERÐIR ALÞJÓÐAVINNUMÁLAÞINGSINS Í SEATTLE 1946.

I. Samþykkt (nr. 68) varðandi fæði og þjónustu fyrir áhafnir á skipum.

Þing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem kvatt var til í Seattle af stjórnarnefnd Alþjóðavinnuáskrifstofunnar og kom saman til 28. fundar síns hinn 6. júní 1946, hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur varðandi fæði og þjónustu fyrir skipverja, sem var fjórða mál á dagskrá þingsins, og enn fremur að tillögurnar skuli afgreiddar sem alþjóðasamþykkt.

Því er í dag, 27. dag júnímánaðar 1946, gerð svo hljóðandi samþykkt, sem nefna má Samþykkt um fæði og þjónustu (skipverja) 1946: 1)

1. gr.

1. Sérhverju aðildarríki Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar, sem samþykkt þessi nær til, er skylt að sjá um, að fæði og þjónusta skipverja sé sómasamleg á þeim hafskipum þess, er annast flutninga á mönnum eða munum í atvinnuskyni og skráð eru innan landsvæðis, sem samþykkt þessi gildir fyrir, hvort sem þau eru í eigu einstaklinga eða hins opinbera.

2. Í lögum eða reglugerðum hvers lands eða heildarsamningum milli vinnuveitenda og verkamanna, ef slík lög eða reglugerðir eru ekki fyrir hendi, skal ákveða, hvaða skip eða tegundir skipa skuli teljast hafskip í merkingu þessarar samþykktar.

2. gr.

Hlutaðeigandi yfirvald skal hafa á hendi þau störf, sem hér greinir, nema þau séu forsvaranlega leyst af hendi í samræmi við heildarsamninga:

1. samning og framkvæmd reglugerða um matvæla- og vatnsbirgðir og framreiðslu, svo og byggingu, staðsetningu, loftræstingu, hitun, ljós, vatnsæðar og útbúnað eldhúsa og annarra framreiðsluklefa um borð í skipum, þar með talin geymslurúm og kæliklefar;
2. eftirlit með matvæla- og vatnsbirgðum, svo og fyrirkomulagi og útbúnaði um borð til geymslu, meðferðar og framreiðslu matar;
3. löggilding skipverja þeirra, sem hafa með höndum matseld og fullnægja eiga ákveðnum skilyrðum;
4. rannsóknir og útbreiðslu- og fræðslustarfsemi um, hversu tryggja skuli hæfilegar vistabirgðir og þjónustu.

3. gr.

1. Hlutaðeigandi yfirvald skal hafa nána samvinnu við samtök útgerðarmanna og sjómanna og einnig við þau yfirvöld ríkis og bæjar- eða sveitarfélaga, sem atriði varðandi matvæli og heilbrigði heyra undir, og má notfæra sér aðstoð slíkra yfirvalda, ef þörf krefur.

2. Samræma skal svo sem bezt þykir starfsemi hinna ýmsu yfirvalda, svo að komið verði hjá tvíverknaði eða vafa um valdsvið þeirra.

4. gr.

Hlutaðeigandi yfirvald skal hafa á að skipa föstu starfslíði hæfra manna, þar á meðal eftirlitsmönnum.

5. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal hafa gildandi lög eða reglugerðir um matvæli og framreiðslufyrirkomulag, er stefni að því að tryggja heilbrigði og vellíðan skipshafna á skipum þeim, sem um getur í 1. gr.

2. Í lögum eða reglugerðum skal fram tekið:

1. að birgðir matvæla og vatns fari eftir stærð skipshafnar, lengd og eðli sjóferðar og séu hæfilega miklar, næringarríkar, góðar og fjölbreyttar;
2. að fyrirkomulag og útbúnaður framreiðslurúms í hverju skipi sé svo góður, að hægt sé að framreiða sæmilegar máltíðir fyrir skipshafnir.

1) Formálgrein samhljóða þessari er, að breyttu breytanda, hin sama fyrir öllum öðrum samþykktum og álitgerðum, sem hér fara á eftir, og verður henni því sleppt í þeim. Sama er að segja um lokagreinar samþykktanna og undirskriftir.

6. gr.

Í landslögum eða reglugerðum skal gera ráð fyrir, að hlutaðeigandi yfirvald haldi uppi eftirliti með:

- a. birgðum matvæla og vatns;
- b. öllu skipsrými og áhöldum, sem notað er til geymslu og meðferðar matvæla og vatns;
- c. eldhúsum og öðrum útbúnaði til matseldar og framreiðslu; og
- d. starfshæfni þeirra manna í þjónustu skipsins, sem samkvæmt greindum lögum eða reglugerðum skulu fullnægja ákveðnum skilyrðum.

7. gr.

1. Í landslögum eða reglugerðum eða heildarsamningum milli vinnuveitenda og verkamanna, ef slík lög eða reglugerðir eru ekki fyrir hendi, skal kveða á um, að skipstjóri eða yfirmaður, er hann felur það sérstaklega, ásamt ábyrgum manni í þjónustuliði skipsins, skuli á ákveðnum fresti lita eftir:

- a. matvæla- og vatnsbirgðum;
 - b. öllu skipsrými og útbúnaði, sem notað er til geymslu og meðferðar matar eða vatns, svo og eldhúsi og öðrum útbúnaði til matseldar og framreiðslu.
2. Skrásetja skal niðurstöður hvers eftirlits.

8. gr.

Fulltrúar hlutaðeigandi yfirvalds á skrásetningarsvæðinu skulu framkvæma sérstakt eftirlit, ef þeim berst skrifleg kæra frá ákveðnum fjölda eða hluta skips-hafnar, sem tiltekinn er í landslögum eða reglugerðum, eða af hálfu viðurkenndra samtaka útgerðarmanna eða sjómanna. Slíkar kærur skal leggja fram svo fljótt sem auðið er, svo að eigi valdi töf á brottför, og a. m. k. sólarhring áður en skip á að láta úr höfn samkvæmt áætlun.

9. gr.

1. Eftirlitsmönnum skal heimilt að ráðleggja útgerðarmönnum, skipstjóra eða öðrum ábyrgum aðila varðandi umbætur á ástandi matreiðslunnar.

2. Í landslögum eða reglugerðum skal ákveða viðurlög við:

- a. vanrækslu af hálfu útgerðarmanna, skipstjóra, skipverja eða annars ábyrgs aðila á að hlíta ákvæðum gildandi laga eða reglugerða; og
- b. sérhverri tilraun til að hindra það, að eftirlitsmaður framkvæmi skyldustörf sín.

3. Efirlitsmenn skulu með reglulegu millibili leggja fyrir hlutaðeigandi yfirvald skýrslur, útfylltar á samræmdan hátt, varðandi störf sín og árangur þeirra.

10. gr.

1. Hlutaðeigandi yfirvald skal gera árlegar skýrslur.

2. Ársskýrslu skal gefa út svo fljótt sem auðið er eftir að ári því er lokið, sem hún tekur til, og skal hún aðgengileg öllum stofnunum og mönnum, sem hlut eiga að máli.

3. Eintök af ársskýrslunni skal senda Alþjóðavinnu- og atvinnuleysisráði.

11. gr.

1. Halda skal námskeið til að undirbúa menn undir matseld og framreiðslu til sjós, annaðhvort í viðurkenndum skóla eða á annan hátt, sem bæði samtök útgerðarmanna og sjómanna sætta sig við.

2. Gefa skal kost á frekari námskeiðum, svo að þeir, sem áður hafa lokið námi, geti rifjað upp aftur kunnáttu sína og kynnt nýjungum.

12. gr.

1. Hlutaðeigandi yfirvald skal afla nýjustu upplýsinga um manneldi, aðferðir við innkaup, geymslu, varðveitingu, eldamennsku og framreiðslu matvæla, einkum með tilliti til þess, hvað hentugt mundi reynast við framreiðslu til sjós.

2. Slíkar upplýsingar skal láta í té ókeypis eða við vægu gjaldi til þeirra, sem framleiða eða verza með vistir og útbúnað til skipa, skipstjóra, bryta og matsveina, útgerðarmanna og sjómanna og samtaka þeirra almennt. Í þessu skyni skal nota hentugar aðferðir til auglýsinga, svo sem útgáfu handbóka, bæklinga, veggauglýsinga eða auglýsinga í faglímaritum.

3. Hlutaðeigandi yfirvald skal gefa út leiðbeiningar til að koma í veg fyrir sóum matvæla, til að viðhalda fyllsta hreinlæti og tryggja sem mest þægindi við störfin.

13. gr.

Hver þau störf viðkomandi yfirvalds varðandi löggildingu þjónustumanna svo og söfnun og dreifingu upplýsinga má framkvæma á þann hátt, að þau eða hluti þeirra séu falin aðalsamtökum eða yfirvöldum, er framkvæma hliðstæð störf varðandi sjómenn almennt.

14. gr.

Formlegar fullgildingar á samþykkt þessari skal senda forstjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar.

15. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þá meðlimi Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar, sem látið hafa forstjóra skrá fullgildingarskjöl sín.

2. Hún skal öðlast gildi 6 mánuðum eftir að níu þeirra ríkja, sem hér eru talin, hafa látið skrásetja fullgildingar sínar: Argentína, Ástralía, Belgía, Bandaríki Ameríku, Brazílía, Chile, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Indland, Írland, Ítalía, Jugoslavía, Kanada, Kína, Noregur, Pólland, Portugal, Sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands, Svíþjóð og Tyrkland, og skulu í hópi þeirra vera a. m. k. fimm ríki, sem eigi hvert um sig að minnsta kosti milljón smálesta skipastól. Er þetta ákvæði sett hér til þess að auðvelda og flýta fyrir fullgildingu aðildarríkjanna á samþykkt þessari.

3. Síðan skal samþykktin öðlast gildi, að því er snertir hvern meðlim, sex mánuðum eftir að fullgilding hans hefur verið skráð.

16. gr.

1. Meðlimur, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, má segja henni upp að tíu árum liðnum, frá því að hún öðlaðist upphaflega gildi, með tilkynningu, er senda skal forstjóra Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn skal eigi gilda fyrr en einu ári eftir skrásetningu hennar.

2. Nú hefur meðlimur fullgilt samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan þess árs, er kemur næst á eftir þeim tíu ára fresti, sem um getur í fyrri málsgrein, réttindi þau til uppsagnar, sem ráð er fyrir gert í þessari grein, og skal hann þá bundinn af henni í önnur tíu ár, en má að þeim loknum segja henni upp, svo og eftir hvert tíu ára tímabil, svo sem ráð er fyrir gert í þessari grein.

17. gr.

1. Forstjóri Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar skal tilkynna meðlimum Alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar um skrásetningu allra fullgildingarskjala og uppsagna, sem meðlimir stofnunarinnar hafa sent til hans.

2. Þegar forstjóri tilkynnir meðlimum stofnunarinnar skrásetningu hinnar síðustu fullgildingar, sem þarf, til þess að samþykktin öðlist gildi, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin öðlast gildi.

18. gr.

Forstjóri Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalrítara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði næstu greina hér á undan.

19. gr.

Í lok hvers tíu ára tímabils, frá því er þessi samþykkt öðlaðist gildi, skal stjórnarnefnd Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar leggja fyrir vinnumálaþing skýrslu um framkvæmd samþykktarinnar, og skal hún jafnframt athuga það, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins tillögur um endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

20. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt um breytingu á samþykkt þessari allri eða hluta hennar, skal, nema öðruvísi verði ákvæðið í hinni nýju samþykkt:

- a. fullgilding meðlims á hinni nýju, endurskoðuðu samþykkt skoðast ipso jure sem tafarlaus uppsögn á þessari samþykkt, hvað sem ákvæðum 16. greinar hér að framan liður, svo framarlega sem eða frá því hin nýja, endurskoðaða samþykkt hefur öðlast gildi;
- b. meðlimum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, frá því er hin nýja, endurskoðaða samþykkt öðlast gildi.

2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru liður, vera í gildi að formi til og efni hvað snertif þá meðlimi, sem hafa fullgilt hana, en ekki hina endurskoðuðu samþykkt.

21. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu jafngildir.

Þetta er staðfestur texti samþykktar þeirrar, sem löglega var gerð á 28. þingi Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem haldið var í Seattle og slitið 29. júní 1946. Þessu til staðfestu höfum vér undirritað hann í dag, 30. ágúst 1946.

Forseti þingsins

Henry M. Jackson.

Settur forstjóri Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar

Edward J. Phelan.

II. Samþykkt (nr. 69) varðandi löggildingu matsveina á skipum.

1. gr.

1. Samþykkt þessi nær til hafskipa, hvort heldur þau eru í eigu hins opinbera eða einstaklinga, sem annast flutninga á farmi eða farþegum í ágóðaskyni og skrásett eru innan landsvæða þeirra, sem samþykktin tekur til.

2. Í lögum eða reglugerðum hvers lands eða heildarsamningum milli vinnuveitenda og verkamanna, ef slík lög eða reglugerðir eru ekki fyrir hendi, skal ákveða, hvaða skip eða tegundir skipa skuli skoða sem hafskip í merkingu þessarar samþykktar.

2. gr.

Í samþykkt þessari skal „matsveinn á skipi“ þýða þann mann, sem beinlínis ber ábyrgð á matseld fyrir skipshöfnina.